

Nieuwsbrief 30 April 2013

Redactioneel

Deze dertigste nieuwsbrief zal grotendeels in het teken van bezoekers staan. Groningen mocht in de eerste maanden van 2013 namelijk een aantal interessante gasten ontvangen. Voor onze stichting was de heer Sadi Daboor, hoofd van de afdeling internationale contacten van de gemeente Jabalya, daarvan de belangrijkste. Oorspronkelijk zou hij samen met Burgemeester Issam Joude van Jabalya naar Groningen komen. Helaas moest die op het laatste moment afhaken door privé omstandigheden. Maar ook Sadi Daboor wist als afgevaardigde van de gemeente Jabalya te overtuigen. Lejo interviewde hem voor jullie en het resultaat daarvan kun je hieronder lezen. Ook een oude bekende bezocht Groningen. Oud-premier Dries van Agt hield in februari een lezing in Huis de Beurs. Hij hekelde de onverschilligheid van het grote publiek en het onrecht rond wat hij de 'grootste openlucht gevangenis ter wereld' noemt, uiteraard doelt hij op Gaza. Op pagina vier een verslag. Ook onze lokale politici worden bekritiseerd. Zij doen weliswaar geen rechtstreekse aanval op de internationaal zwaksten, maar wel op degenen die zich in Groningen sterk voor hen maken. Bert legt in een artikel uit wat ons gemeentebestuur heeft bekookstofd en waarom dat ondoordacht is en desastreuze gevolgen kan hebben. Ten slotte heeft Fennie weer een boek besproken. Ditmaal een echt hebbedingetje die ze iedereen adviseert als naslagwerk in de kast te zetten.

Wat houdt Jabalya bezig en kan Groningen helpen? Een dag met Sadi Daboor Afgevaardigde van Jabalya bezoekt Groningen

"I am impressed", zegt Sadi Daboor als hij eindelijk op het station van Groningen arriveert voor een kort bezoek aan de zusterstad van Jabalya, een van de grotere gemeenten in Gazastad.

Gemeentesecretaris Sadi Daboor van Jabalya arriveerde afgelopen dinsdag op Schiphol Airport. Een delegatie van Stichting Groningen-Jabalya wachtte hem op. In het kielzog zou ook de burgemeester van Jabalya aanwezig zijn, maar door (prive-) omstandigheden moest hij verstek laten gaan.

Daboor neemt de honneurs waar. Deze week bezoekt de Gazaan Groningen. Hij sprak uitvoerig met het stichtingsbestuur over de situatie van de gemeente Jabalya, over het Nama'a college en over de problemen waar de gemeente al sinds jaar en dag

mee kampt, namelijk vers drinkwater en ophopende afvalbergen.

NAMA'A College

Over het Nama'a College is het een en ander

Vervolg op pg. 2

verduidelijkt. We weten nu meer over het onderwijssysteem in Gaza. Het Ministerie bepaalt veel, maar particulier onderwijs (zoals Nama'a) heeft meer beleidsvrijheid dan publieke scholen.

Het vertrek van de huidige directeur is bevestigd, maar hangt samen met het systeem aldaar dat de Dean voor een periode van een aantal jaar wordt aangesteld en van buiten moet komen. De termijn loopt af, dus moet de huidige directeur ook weg bij het College. Een opvolger is nog niet benoemd.

Sadi neemt in elk geval mee terug naar Jabalya dat de gemeente de nieuwe leiding van het Nama'a College onder de aandacht zal brengen. Maar dan vooral ook het belang van de Groningen-connectie en aan welke voorwaarden voldaan moet worden voor de toekenning van € 65.000,- aan het Nama'a college, zoals eerder door de gemeenteraad van Groningen is bepaald.

Daboor had de reis naar Groningen goed voorbereid. Zowel in zijn kort inleidende verhaal als

in de daarbij behorende film van ruim tien minuten als in de algehele presentatie gaf hij een goed beeld van de situatie in Gaza.

Vakorganisatie

Politiek valt er wel wat te nuanceren met betrekking tot de rol van Hamas in de gemeente Jabalya. De ambtenaren van Jabalya hebben een vakorganisatie die het gebruikelijke vakbonds-werk doet, maar ook waakt over de politieke onafhankelijkheid.

Alle gemeenten in de Gazastrook, dus ook Jabalya, zijn slachtoffer van de blokkade en de oorlog en voortdurende bombardementen omdat door te weinig geld bij de overheid er helemaal niets naar gemeentebesturen gaat.

Echter, Jabalya is de enige gemeente in de hele Gazastrook die vanuit de Palestijnse Autoriteit voor projecten zo'n € 1.400.000 per jaar krijgt. Projecten op het gebied van onderwijs, jeugd-zorg en gezondheidszorg.

Namens de stichting ontvangt Bert Giskes (links) een sjaal met logo van Jabalya van hun gemeentesecretaris Sadi Daboor

Van links naar rechts: Fennie Stavast, Bert Giskes, Sadi Daboor en Pieter van Niekerken.

Sadi Daboor (links) op bezoek bij afvalverwerkingsbedrijf Attero

Armoede

Vanwege de armoede van de bevolking is er voor de gemeente weinig mogelijkheid om belastingen te innen. De enige mogelijkheid voor belastingheffing is op water. De gemeente kampt met een jaarlijks tekort en is in feite bankroet.

De gemeente Jabalya begrijpt dat samenwerken met de gemeente Groningen in de huidige politieke context onmogelijk is, maar wil wel graag samenwerken met NGO's zoals wij. Daboor verwoordde ook ideeën voor enkele projecten zoals bijvoorbeeld meer vrouwen in de gemeentepolitiek met als doel om de vrouwen te leren over democratie en meer vrouwen te betrekken bij politieke besluitvorming.

Bij dit project wil men 100 "trainsters" opleiden die weer andere vrouwen kunnen opleiden. En uit die honderd opgeleiden moeten drie vrouwelijke gemeenteraadsleden komen.

De gemeente Jabalya begrijpt dat samenwerken met de gemeente Groningen in de huidige politieke context onmogelijk is, maar wil wel graag samenwerken met NGO's zoals wij.

Daboor bezocht met een delegatie het afvalverwerkingsbedrijf Attero, onder de rook van Groningen. Afval is volgens de gemeentesecretaris een groot probleem in Gaza. Het zorgt voor ongedierte, ziektes en een sterk verwaarloosde indruk. "We verzamelen per

maand tonnen afval. We hebben 50 man in dienst die voor ons het huisafval verzamelen dat wij vervolgens verbranden". Dat brengt een enorme luchtvervuiling met zich mee.

Daboor was onder de indruk hoe de Groningers met hun afval omgaan waarin recycling uitgangspunt is. Bovendien werkt Attero met een vergistingsoven voor biogas die zij weer leveren aan de streekbussen en taxi's in de stad. Daboor nodigde ter plekke de adviseur van Attero uit een tegenbezoek te brengen aan Gaza-stad om het afvalprobleem te helpen tackelen.

De komende dagen staan nog bezoeken op het programma aan vrouwen-centrum Jasmijn en aan vertegenwoordigers van politieke partijen.

Lejo Siepe.

Sadi Daboor (midden) kijkt toe bij de rondleiding

De grieven van Van Agt tegen Israël

“Gaza is een ramp, op de eerste, tweede en derde plaats. Het is de grootste open lucht gevangenis ter wereld”. Dries van Agt (81) sprak in Huize de Beurs in Groningen tijdens een lezing georganiseerd door Earth Matters, een nieuwswebsite met als doel: ‘Te blijven luisteren naar wat ons hart ons vertelt. We willen gedeelde vaste grond onder onze voeten krijgen en van daaruit gezamenlijk een nieuwe richting bepalen voor de eerlijke, vrije toekomst die ons geboorterecht is’, aldus de missie van Earth Matters.

In ieder geval wist deze club voormalig premier Van Agt te strikken om zijn zienswijze te ontvouwen over het Israëlisch- Palestijns conflict.

Sinds eind jaren negentig zet Dries van Agt zich actief in voor de rechten van de Palestijnen. In 2009 richtte hij ‘The Rights Forum’ op, een stichting die zich inzet voor een rechtvaardig Midden-Oosten beleid van de Nederlandse regering. In 2009 publiceerde Van Agt zijn boek ‘Een schreeuw om recht’, waarin hij ook zijn motieven verklaarde om zich in te zetten voor de Palestijnse zaak. “Ik heb twee grieven”, zei Van Agt op zijn bekende archaïsche manier van spreken; “Eén: de onrechtmatige verdrijving van Palestijnen in 1948 toen de staat Israël werd gesticht. Twee: de bouw van nederzettingen”.

Ondersteund door een PowerPoint presentatie bouwde de nog altijd actieve CDA'er zijn argumenten op, gebaseerd op openbare bronnen van de

Verenigde Naties en van B'Tselem, de Israëlische mensenrechtenorganisatie. Het bouwen van nederzettingen in de bezette gebieden zorgde voor grote onrust en is vierkant in strijd met het internationale recht. Het apartheidsregime in Israël schuwt geen enkel middel om Palestina te veroveren en de Palestijnen te verdrijven, zo waarschuwde Van Agt de circa 80 aanwezigen in Huize De Beurs in Groningen. “Ik vind als jurist het voortdurend schenden van het internationaal recht door Israël een pijnlijke zaak”.

Onverschilligheid

Er is bij het grote publiek veel onwetendheid over wat de Palestijnen de afgelopen decennia is overkomen, vindt oud-premier Dries van Agt. Dit zorgt volgens hem voor onverschilligheid en zelfs

afkeer van dit verdreven en verdrukte volk. De oprichting van de staat Israël in 1948 ging gepaard met de verdrijving of vlucht van ongeveer 750.000 Palestijnen, de zogenaamde Nakba, ‘de grote catastrofe’. In 1967 veroverde Israël de rest van Palestina en volgde de bezetting van Oost-Jeruzalem, de Westoever van de Jordaan en Gaza, met nog eens honderdduizenden vluchtelingen als gevolg. De Palestijnse samenleving is door de bezetting en de beperkte bewegingsvrijheid volledig ontwricht geraakt. De Palestijnse economie sterft af en massale werkloosheid en armoede zijn het gevolg. Van Agt wijst

ook op het gebrek aan schoon drinkwater in het gebied en het stelselmatig vernietigen van waterputten door de Israëliërs. “Bovendien stroomt er dagelijks vanuit Gaza 9 miljoen liter rioolwater en smurrie in de Middellandse Zee die zwaar verontreinigend is en voor vissers een probleem vormt”. Als de vissers al kunnen vissen. “Ze mogen tot zes kilometer uit de kust vissen. Volgens het internationaal recht moet dat 12 kilometer zijn maar Israël trekt zich daar niks van aan”.

Vrede

Alleen een vredesregeling gebaseerd op het internationaal recht kan volgens Van Agt tot duurzame vrede leiden. Amerika en de Europese Unie kunnen dit bevorderen. Maar de EU treedt niet effectief op, mede door de opstelling van de Nederlandse regering. Nederland is daardoor medeverantwoordelijk voor het voortdurende onrecht in Palestina. Volgens hem kan de Europese Unie economische maatregelen nemen tegen de staat Israël door heffingen op producten te verhogen. “Nu brengen de Israëliërs producten binnen de Europese Unie waarover ze niet of nauwelijks invoerrechten betalen. Dat associatieakkoord van 2000 moet worden aangepast of worden ingetrokken als Israël bij voortduring de rechten schendt van mensen en goederen”. Nieuwe inzichten moet komen van de EU. “Van Amerika verwacht ik niets, Rusland bemoeit zich niet met het Israëlisch-Palestijns conflict en China kijkt alleen naar het economisch rendement”.

Hoop

Toch ziet hij nog lichtpuntjes. “Er is veel mis in Israël maar wat nog goed functioneert, is de pers. Neem een krant als Ha’aretz. Ik ben een groot bewonderaar van de journalist Gideon Levy, ‘the most hated man in Israël’. Hij is mijn held. Levy neemt het op tegen de maatregelen van zijn eigen regering en doorbreekt het patroon van propaganda”, aldus Van Agt. Die propaganda is mede gestoeld op het David-Goliath effect: Israël neemt het als David op tegen de grote boze Arabische Goliath. Maar David is wel goed bewapend, aldus Van Agt. “De staat Israël heeft de vierde krijgsmacht ter wereld en die militaire aanwezigheid in de regio is enorm. Israël heeft de tweede luchtmacht ter wereld,

na de Verenigde Staten, en is dus in dat opzicht sterker dan Rusland of China. En Israël beschikt over ongeveer 250 atoomraketten. Het precieze aantal is geheim maar dit cijfer duikt steeds op. Israël is aantoonbaar geen democratie maar een door militairen geleide staat”, aldus de voormalige premier.

Hamas

Ook pleitte Van Agt voor het voeren van gesprekken met Hamas. “Het is van Europese regeringen oliedom om dat niet te doen. Blijf in gesprek, dat is beter dan ontkennen of ontwijken. Hamas is de wettelijke vertegenwoordiger van de Gazanen, zij voeren de strijd aan tegen de Israëlische bezetting en blokkade”.

Palestijnse gevangenen

Persoonlijk zet Van Agt zich in voor een Palestijnse gevangene Amir Sawi. Een 34 jarige man die voor de tweede keer in zijn leven veroordeeld is en een straf van 14 jaar moet uitzitten. “De reden voor zijn gevangenschap is vaag, hij kwijnt weg, heeft lichamelijke klachten en mag geen bezoek ontvangen van zijn familie”, zo stelde Van Agt zich op de hoogte. Sawi is niet de enige; “In Israëlische gevangenissen zitten duizenden Palestijnen die daar jarenlang verblijven en weggwijnen. Ook hiervan zeg ik als jurist: hoe is dit mogelijk?”.

Lejo Siepe.

De solidariteit is op

In de tweede helft van de vorige eeuw ontdekte de lokale politiek het belang en de effectiviteit van internationale samenwerking, ook op ontwikkelingsbasis. Mede ingegeven door de noodzaak tot bezuinigingen lijkt populisme en egoïsme dat beleid nu de das om te doen. Ook in Groningen dreigt een desastreuze ingreep in de internationale solidariteit.

Vanaf eind jaren zeventig, begin jaren tachtig van de vorige eeuw was in de Nederlandse politiek aan de orde of lagere overheden (gemeenten en provincies) zich mochten bezighouden met ontwikkelings-samenwerking. Dit was een gevolg van de toenemende bewustwording bij lokale politici en burgers van een toenemende mondialisering, waarbij het niet langer mogelijk was om gemeentelijk beleid te laten stoppen bij de gemeentegrenzen. Burgers voelden zich betrokken bij de toen groeiende armoede en onderontwikkeling van grote delen van de wereldbevolking, vraagstukken van oorlog en vrede en internationale veiligheid, mondiale milieu-vraagstukken, migratie, schending van mensenrechten, discriminatie en dergelijken. Zij wilden die betrokkenheid ook op gemeentelijk niveau tot uitdrukking brengen. Omgekeerd hadden die vraagstukken als gevolg van de toenemende globalisering ook invloed op het reilen en zeilen binnen de gemeentegrenzen.

In die tijd overheerste de opvatting dat het gemeenten en provincies door de wet niet toe werd gestaan beleid op mondiaal niveau te ontwikkelen, en werden een aantal besluiten van lokale overheden door een hogere bestuurslaag vernietigd. Maar al snel werd duidelijk dat er (onder bepaalde voorwaarden) geen wettelijk belemmeringen waren en dat gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking alleen afhing van de eigen gemeentelijke politieke besluitvorming.

Professionalisering

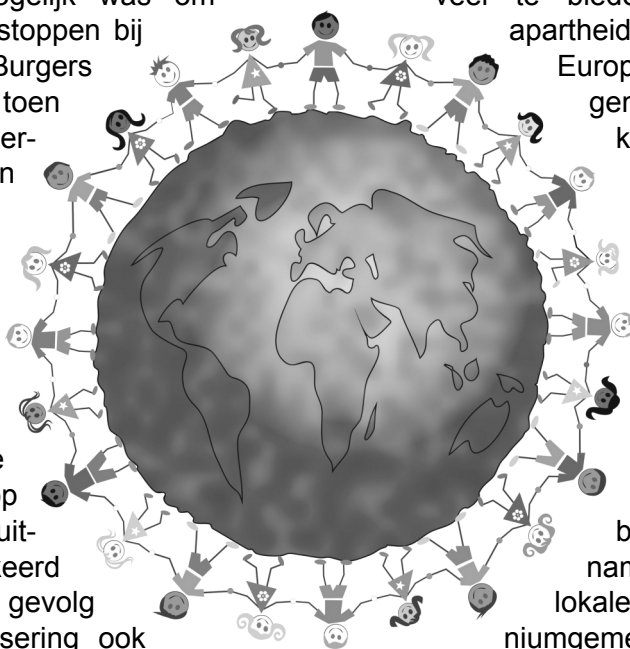
In de decennia daarna kwamen steeds meer gemeenten met een gemeentelijk beleid, met als kernpunten projectsteun, jumelages met gemeenten

in ontwikkelingslanden, mondiale bewustwording in het onderwijs en voorlichtingsprojecten. Het beleidsterrein verbrede zich tot internationale samenwerking en duurzaamheid. Het professionaliseerde zich vooral door het model van stedenbanden waarbij bleek dat gemeenten op het gebied van gemeentelijke know-how hun partners veel te bieden hadden. De muur viel, apartheid werd afgeschaft en in Oost-Europa en Zuidelijk Afrika bleken gemeenten een belangrijke rol te kunnen spelen in het ondersteunen van de opbouw van een lokale democratie. Ook in resoluties van VN-conferenties (zoals de UNCED) werd het belang van gemeentelijke betrokkenheid onderstreept.

Er kwam ook inbedding in het gehele gemeentelijke beleid en het belang daarvan nam toe: duurzame inkoop, lokale duurzaamheidsmeter, millenniumgemeente, Fairtrade gemeente etc. De Vereniging Nederlandse Gemeenten (VNG) speelde een steeds belangrijker rol in het ondersteunen van deze gemeentelijke beleids-terreinen.

Lokaal egoïsme

In onze eeuw zien we dat door de opkomst van het populisme de politieke blik steeds meer naar binnen wordt gericht. Onder het 'ikke, ikke en de rest kan stikken'-gevoel brokkelt het politieke draagvlak voor het bestaande – op welbegrepen eigenbelang gestoelde - gemeentelijke internationale samenwerkingsbeleid af. Het gaat daarbij om een politieke afweging. Want uit evaluaties bleek juist dat de gemeentelijke ontwikkelingssamenwerkings-instrumenten heel effectief bijdragen aan de ontwikkeling van de partners.

Inmiddels is dit politieke egoïsme niet alleen meer beperkt tot het platteland en kleinsteedse regio's. Ook de stad Groningen, van oudsher sociaal, is bezig met een beleidsverandering. Het nieuwe College van B&W stelt voor € 50.000,- (op een totaal budget van € 250.000,-) te bezuinigen op het gemeentelijke internationaal beleid (waarbij vooral de ontwikkelingssamenwerkings-onderdelen getroffen worden). Natuurlijk, de gemeente Groningen heeft grote financiële problemen, maar in dat licht stelt een bedrag van € 50.000,- niets voor. Gevreesd moet worden dat het een politieke keuze is om deze bezuinigingen ten koste van de wereldwijde zwaksten door te voeren. Terwijl de nieuwe minister voor Buitenlandse Handel en Ontwikkelings-samenwerking, Lilianne Ploumen, tijdens haar nieuwjaarstoespraak voor de VNG juist het belang van gemeentelijke ontwikkelings-samenwerking (mits

in goede afstemming met de Rijksoverheid) benadrukte.

Als het Collegevoorstel wordt aangenomen zullen organisaties als Stedenband Groningen-San Carlos, stedenband Groningen-Moermansk, Stichting Groningen-Jabalya, Gered Gereedschap, het Vredes-informatiecentrum en anderen getroffen worden. Allemaal organisaties waar met veel inzet en weinig middelen veel wordt bereikt. In het beste geval zal het resultaat zijn dat zij hun werk minder goed kunnen doen.

Bert Giskes

Bert Giskes is gepensioneerd medewerker van het Centrum voor Internationale Samenwerking Groningen met als specialisatie onder andere gemeentelijk internationaal beleid.

Boekrecentie:

Robert Fisk - De grote beschavingsoorlog

Meestal schrijf ik hier over boeken die ik de moeite waard vind om te lezen. Dat is nu ook het geval. Maar deze keer adviseer ik ook om het boek zelf aan te schaffen. Reisverhalen, essays, sommige geschiedenisboeken, romans: meestal lees je ze maar één keer, en kun je ze dus ook lenen, van vrienden of van de bibliotheek. Maar dit is een boek om te hebben: je kunt er veel in terugzoeken en het is zo rijk aan informatie dat ik dat ook vaak wilde

De journalist Robert Fisk verblijft en werkt al 30 jaar in het Midden-Oosten. Het boek is hier een weerslag van. Het Midden-Oosten strekt zich in dit geval uit van Egypte tot en met Iran, Afghanistan en Pakistan.

en 13 lezen en vormen deze 200 pagina's op zich als het ware een waardevol boek.

Veel interviews

Historische focus

Het boek behandelt een groot deel van de geschiedenis van dit gebied over de hele twintigste eeuw. Dat is behoorlijk breed en kan mensen ervan weerhouden het te gaan lezen. Misschien ben je in het algemeen niet zo'n grote liefhebber van geschiedenis, dat geldt bijvoorbeeld voor mij. Meestal kan ik geschiedenis niet zo goed in verband brengen met de tegenwoordige tijd. Terwijl ik geschiedenis juist interessant vind als ik er wel iets aan heb om het heden iets beter te begrijpen.

Robert Fisk is een heel bekende journalist en heeft interviews gemaakt met heel veel belangrijke persoonlijkheden, waarvan er veel in het boek aan de orde komen. In zijn "woord van dank" zegt hij "Ik werd geconfronteerd met het feit dat degenen die mij rechtstreeks hebben geholpen met De grote beschavingsoorlog tot de goeden en de slechten behoren". (p. 9)

In de hoop dat het "naar meer smaakt" en aanzet tot lezen, geef ik nog een aantal citaten.

Over de Oslo-akkoorden

"Waar het op neerkwam is dat Oslo – verre van het effenen van de weg naar soevereiniteit voor de Palestijnen – Israël de kans gaf te heronderhandelen over resolutie 242 van de VN Veiligheidsraad. Terwijl 242 de terugtrekking van de Israëlische troepen eiste uit de gebieden die

Vervolg op pg. 8

Juist op grond van dit criterium is dit boek een aanrader. Ook omdat de betrokkenheid van het 'Westen' steeds een onderdeel is van de bespreking. Misschien vind je niet dit hele gebied interessant, maar ben je voornamelijk geïnteresseerd in Israël en Palestina. Dan kun je alleen de hoofdstukken 11, 12

waren veroverd in de loop van de oorlog van 1967, liet Oslo toe dat de Israëliërs zelf besloten uit welke stukjes van de overgebleven 22 procent van 'Palestina' zij zich zouden terugtrekken". (p. 565)

Over 'gesloten militair gebied' (Gaza, april 1993)

"De uitdrukking 'gesloten militair gebied' zou uiterst zorgvuldig bestudeerd moeten worden. Want in Gaza was er sprake van een 'uitgaansverbod' zodra een Israëlische officier een stukje papier produceerde en daar een naam, datum en tijdstip op krabbelde." Hij werd tegengehouden door een Israëlische grenspatrrouille met "dat onverwoestbare bevel: 'geen foto's'. En waar, vroeg ik, was de wet die ons verhinderde foto's te nemen in Gaza? Vliegenvlug werd er een voorgedrukt velletje papier uit de zak van een politieman in groen uniform getoverd (...) die bliksemsnel de woorden 'Jabaliya', '21 april' en '06.00 uur' invulde onder het kopje

'gesloten militair gebied'. Zouden we graag een foto van hem willen nemen terwijl hij dit velletje ondertekende? Uiteraard willen we dat. Hier kon Kafka een puntje aan zuigen." (p. 527)

Over de taak van journalisten

In het voorwoord reflecteert Robert Fisk op wat journalisten proberen "of zouden moeten proberen": de eerste onpartijdige getuige zijn van de geschiedenis. "Wij moeten op zijn minst verslag doen van de geschiedenis terwijl die zich afspeelt, zodat niemand kan zeggen: "Wij wisten het niet – niemand heeft het ons verteld".

"Met Amira Hass, de briljante Israëlische journaliste van het dagblad Haaretz (...) voerde ik hierover (...) een uitvoerig gesprek. Ik hield vol dat wij een roeping hadden om de eerste bladzijden van de geschiedenis te schrijven, maar zij onderbrak mij. "Nee, Robert, je hebt ongelijk," zei ze, "Ons werk is

het controleren van de machtscentra". En ik geloof dat dit tot nu toe de beste definitie van journalistiek is die ik heb gehoord: 'Zeer kritisch zijn tegenover mensen met macht – zowel financiële als politieke macht – vooral als regeringen en politici ons ten oorlog sturen, als zij besloten hebben dood en verderf te zaaien, anderen te laten sterven". (p. 24)

Fennie Stavast.

Titel: De grote beschavingsoorlog.
Auteur: Robert Fisk
Uitgeverij: Anthos Standaard Uitgeverij
1437 pagina's

ISBN 90 8549 014

Met een bibliografie van Engelstalige boeken, waarvan een enkele ook in het Nederlands is vertaald. En met een register, wat bij zo'n dik boek ook vrijwel onontbeerlijk is. Het boek is in het Engels gepubliceerd in 2005. In 2011 met een "update" uitgegeven als paperback voor 25 euro. De hardcover uitgave (1e druk 2005) is nog vaak als aanbieding te vinden.

Ja, ik wil op de hoogte blijven van het Jabalya-project:

Naam: _____
Adres: _____
PC+Woonplaats: _____
Telefoon: _____
Email: _____

Opsturen aan:
Stichting Groningen-Jabalya
Coehoornsingel 87, 9711 BR Groningen

Colofon

Redactie: Bert Giskes,
Pieter van Niekerken,
Marco in 't Veldt
Harm van der Veen

Met medewerking van: Lejo Siepe
Fennie Stavast

Ontwerp en lay-out: Harm van der Veen

Postadres: Coehoornsingel 87
9711 BR Groningen

De stichting is ook telefonisch te bereiken:
Bert Giskes 050-5421370

info@groningen-jabalya.com